

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਿੰਦ੍ਰਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਪੂਰਾ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਡਾਇਰੈਕਟ ਇਨਸ਼ਿਓਰ ਕੀਤਾ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲੀ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਸਪੂਤ ਬਣਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸਗੋ ਬਣ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਇਨਸ਼ਿਓਰ ਕਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:- ਬਚਪਨ ਕੇ ਦਿਨ ਭੁਲਾ ਨਾ ਦੇਣਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਮਰ ਕੇ ਉਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਗੋਦ ਲਈ ਹੈ। ਕਿਹੜਾ ਬਾਪ ਹੈ? ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਮਾਨਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਦ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਾ ਕਹੋ ਬਾਬਾ ਜੇਤੀਲਿੰਗਮ ਹੈ, ਅਥਾਹ ਜੇਤੀ ਸਵਰੂਪ, ਹਜਾਰ ਸੂਰਜਾਂ ਤੋਂ ਤੇਜੇਮਯ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ? ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯਾਨੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਉਹ ਸਦੈਵ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮ ਮਤਲਬ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਇਨਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਫਾਦਰ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਦੇ ਚਕ੍ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਵੀ ਜੇਕਰ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਦੇ ਚਕ੍ਰ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਕੌਣ ਕਰੇ? ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਅਤੇ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੈਂ ਹਾਂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਓ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ! ਜਰੂਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਉਹ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਜਿਹਾ ਰੂਪ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਹ (ਸ਼ਿਵ) ਕੌਣ ਹੈ, ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਜਦੋਂ ਵਾਮਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਿਯਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦੱਸਦੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੀ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੀ ਹੈ। ਜਾਨਣਾ ਮਤਲਬ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ। ਨਾ ਜਾਨਣਾ ਮਤਲਬ ਵਰਸਾ ਗਵਾਉਣਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਿਯਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਚੰਦਰਮਾ ਸੀ, ਪਾਵਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਪੰਜਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੁਖੀ, ਕਾਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੇ ਇਹ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁੱਟੇ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਦਾਨ ਦੇਕੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਕਰਮਿੰਦ੍ਰਿਆਂ ਨਾਲ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਕਰਨ ਤੇ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰਮ - ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕ੍ਰਮਾਂਜਿੱਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੇ ਰਾਹੂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੈ। ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਪੰਜ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਵੇ, ਇਸ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਗੋ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਸਗੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਈਸ਼ਵਰ ਕੋਈ ਭੁੱਖਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਇਨਸ਼ਿਓਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਈਸ਼ਵਰ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਇਨਸ਼ਿਓਰ ਕਰਨਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ ਦਾਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਨਸ਼ਿਓਰ ਕਰਦੇ ਹੋ - 21 ਜਨਮ ਲਈ। ਉਹ ਇਨਸ਼ਿਓਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਇਨਸ਼ਿਓਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਨ ਸੋਜ਼ ਫਾਦਰ। ਦੇਖੋ ਫਾਦਰ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ) ਦੇ ਕੋਲ ਜੇ ਕੁਝ ਸੀ ਸਭ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ

ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਬਣਨ ਨਾਲ 21 ਜਨਮ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਿੰਨਾਂ ਬਲੀ ਚੜਨਗੇ, ਉਤਨਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਭ ਕੁਝ ਬਲੀ ਚੜਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਦਰ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਤਖਤ ਤੇ ਵੀ ਬੈਠਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਦਾਨ ਦੇਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਵਾਪਿਸ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚ ਨੰਬਰ ਲਵੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਬਲ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਵੀ ਚੜਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਧਾਕਲਪ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਚਲਦੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੀ ਯੁੱਧ। ਇਹ ਹੈ ਮੁਸ਼ਕਿਲਤਾ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਹਿੰਸਕ ਲੜਾਈ ਵਿਖਾ ਖੰਡਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦਰਪਣ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਕਰਮਿੰਦਰਿਆਂ ਨਾਲ ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਆਉਣਗੇ। ਵੈਧ ਲੋਕ ਦਵਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀ ਪੁਰਾਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਰਜਨ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੂਬ ਰਾਵਣ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਾਇਆ ਖੂਬ ਵਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇਗੀ ਇਸਲਈ ਤੁਫਾਨ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਬਚਪਨ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬਚਪਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਆਏ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾਈ ਗੋਦ ਵਿੱਚ 21 ਵਾਰੀ ਜਾਵੇਗੇ। ਈਸ਼ਵਰਏ ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਪੂਤ? ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਪੂਤ ਵੀ ਕਿਸ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹੋ? ਕੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇੰਨਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਾਂਗੇ? ਅੱਛਾ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋ, ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਕਾਲੇਜ ਖੋਲ ਦਵੋ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਲੋਕੀ ਸ਼ਫਾ ਪਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇਜ਼ਾਫਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਵਿਸਰਾਮ ਪਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮਹਿਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹਸਪਤਾਲ ਖੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਵੱਡੀ ਹਸਪਤਾਲ ਖੋਲੋ। ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅੱਛਾ ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਪ੍ਰਥਿਵੀ ਦੇ ਲੈਕੇ ਇਹ ਹਸਪਤਾਲ ਕੰਮ ਕਾਲੇਜ ਖੋਲ ਦਵੋ। ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਐਵਰਹੋਲਦੀ ਬਣੋਗੇ। ਕਾਲੇਜ ਨਾਲ ਐਵਰਵੈਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਸਤੀ ਖਰਚਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਪੈਸੇ ਕਿੰਨੇ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਹੈ! ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ - ਪੋਤਰੇ ਖਾਣਗੇ? ਧੂਰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜਾਈ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਨੰਬਰਵਨ ਸਧਾਰਨ ਸੀ। ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਕਹਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਗਰੀਬ ਵੀ ਚੰਗੀ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਲੱਖ - ਕਰੋੜ ਲੈਕੇ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ? ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਪਾਈ - ਪਾਈ ਲੈਕੇ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾਂ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਰੇ! ਕਿੰਨੀਆਂ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਸਹਿਣ ਕੀਤੀਆਂ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਰਾਜ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਨੇ ਦੁਰਯੋਧਨ ਨੂੰ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਇਆ ਤਾਂ ਤਾਲਾਬ ਸਮਝ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਅੰਨੇ ਦੀ ਔਲਾਦ ਅੰਨੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਰੁੰਨਿਆ ਦਾ ਪਾਈ (ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ) ਹੈ। ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਵਰਾਜ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਿੰਨਾਂ ਦੁੱਖ ਹੈ! ਪੂਜਾ ਕਿੰਨੀ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਮੌਤ ਸਾਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਮਰੇ ਪਏ ਨੇ। ਕਬੀਰਸਥਾਨ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਪਰੀਸਥਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੀਰੇ - ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਹੈ ਪੱਥਰਪੁਰੀ, ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ, ਫਿਰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹੋ, ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨੀਂਦ ਫਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੀਂਦ ਦੀ ਗੋਲੀ ਲੈਕੇ ਨੀਂਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਦੁਸ਼ਹਿਰੇ ਤੇ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਨਗੇ, ਇਹ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਾੜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਸਾੜਨ ਗੇ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਸਾੜਨ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਲ - ਸਾਲ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਲ - ਸਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰੱਖੜੀ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੋ, ਰਾਖੀ ਬੰਨਦੀ ਹੋ ਫਿਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਸੀ। ਕਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ਪੂਜਾ ਸਿਰਫ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚਤੁਰਭੁੱਜ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇੜੀ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇਗਾ? ਪ੍ਰਵ੍ਰਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਦੀਵਾਲੀ ਤੇ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜੇਕਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਧਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ

ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖਿਟ - ਖਿਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚੀਆਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਲਾਚਾਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਵਾ ਦੇ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਵਾਨਾ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਉਹ ਜੋ 21 ਕੁਲ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੈ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣਾ। ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਮਿਸ਼ਨ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮੇਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦੇਕੇ ਮੈਂ ਵਾਨਪੁਸ਼ਥ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਮੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਲਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੋ ਸੀ, 84 ਜਨਮ ਪਾਸ ਕਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਾਵਣ ਦੇ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਬਣੇ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਕਦੇ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇ ਸੁਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਚਿਤ੍ਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾੜਿਆ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਜਾਕੇ ਫੁੱਲ ਚੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅੱਜਕਲ ਤੇ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਬਹੁਤ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਆਵੇਗੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਕੇ ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ ਬਣਨਗੇ। ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ। ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬਣਕੇ ਇਸ ਬਚਪਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਆਸੂਰੀ ਸੰਤਾਨ ਤੋਂ ਬਦਲ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰਏ ਸੰਤਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜਨਮ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ੇਸ਼ਲ ਵਰਕਰ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਕਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਵਗੁਣ ਨਿਕਾਲ ਦੇਵਤਾਈ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ।

2. ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬਣ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਪ੍ਰਥਿਵੀ ਲੈਕੇ ਹਸਪਤਾਲ ਕਮ ਕਾਲੇਜ ਖੋਲ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣ ਹਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਪੂਰਵਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਿੰਤਾ ਮੁਕਤ ਭਵ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਮਾਉਣ ਦੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਚਿੰਤਾ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣ ਕੰਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਯੋਗ ਹੈ ਉਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਪੂਰਵਕ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਕਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪੈਸਾ ਆਵੇਗਾ ਵੀ ਤਾਂ ਚਿੰਤਾ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਯੋਗਯੁਕਤ ਬਣ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪੈਸਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਵਾਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬੀਜ ਹੋਵੇਗਾ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਫਲ ਨਿਕਲੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਦਾ ਗੁਣ ਰੂਪੀ ਮੋਤੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਬਣੋ, ਕੰਕੜ ਪੱਥਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ।
